

1. Než nás budou zajímat už navždycky jen prachy,  
chci ještě jednou ochutnat z poháru všech hořkostí,  
vnímat ještě muziku a ne už jenom tlachy,  
nevidět, jak moji vrstevníci jdou krásně od kosti.
2. Než nás budou ovládat už navěky jen věci,  
než se budem klanět už jen obarveným televizím,  
dokážem si přiznat, že jsme v nablýskaný kleci,  
kdo bude mít sílu říci si: já raději zmizím.  
R: To je ten poločas, poločas rozhodnutí,  
zda sladce klimbat nebo bolestně bdít,  
nechat se zanášet tou pozlacenou sutí  
s národním hrdinou si říkat: to chce klid, to chce klid.
3. Než budem už navždy číst jen Zápisník a Vlastu,  
chci ještě slyšet slova spalující obsahem,  
vystoupit zas na břeh z toho oceánu žvástů,  
na víkendy do snů jezdit vlastním výtahem.
4. Než nám z lásky zůstanou jen doteky dvou sliznic,  
chci ještě jednou ucítit sladkost jejích mučidel,  
hledáme ji za okny všech kaváren a pivnic,  
a ona bloudí v tanečních a střílí bez všech pravidel.  
R: